

KOFTA TIL LUNSJ

“Hva er det rare du spiser?”

Av **Katrina McPheters**
(Basert på en sann historie)

Denne historien fant sted i USA.

Roy satte seg ved bordet og åpnet lunsjposen sin. Familien hans hadde nettopp flyttet, og dette var hans første dag på den nye skolen. Moren hans hadde laget hans armenske favoritt-mat, kofta. Han gledet seg til å spise den!

Roy rullet ut vokspapiret som var pakket rundt koftaen. Det var som en lang, tynn kjøttballe. Han elsket lukten av krydderet som var tilsatt kjøttet. Og hullet i midten

gjorde den til en liten fløyte. Han satte den på leppene og blåste. Så tok han en bit. Nydelig!

“Hei”, sa en gutt på den andre siden av bordet. “Hva er det rare du spiser?”

Roy kjente at han ble rød i kinnene. “Det er lunsjen min.”

“Det ser ikke så godt ut.” Gutten lo.

Roy visste ikke hva han skulle si. Han visste ikke at ingen andre her spiste kofta. Han ville ikke at de skulle synes han var rar! Så han la fra seg lunsjen og løp ut i friminuttet.

Etter skolen fant Roy mamma som pakket ut esker.

“Jeg vil ikke ta kofta med til skolen lenger”, sa Roy.

“Hvorfor det?” spurte mamma. “Det er det beste du vet.”

Roy fortalte henne hva som hadde skjedd på skolen. “Det var så flaut!”

“Jeg er lei for at det skjedde”, sa mamma. “De fleste her har aldri spist kofta. Hva om vi lot de andre barna smake det?”

“Hvorfor?” spurte Roy. “De vil ikke spise det.”

“Det vet du ikke med mindre du spør! Jeg vet det er vanskelig å få nye venner. Men vi er alle Guds barn. Noen ganger

må vi bare bli kjent med hverandre.”

Roy tenkte over det. Han ønsket ikke å bli ledd av. Men han ønsket å gi barna i lunsjen en bedre sjanse til å forstå. Og kofta var veldig godt.

Han nikket. “Greit. La oss lage mer.”

I lunsjpausen dagen etter trakk Roy pusten dypt. Han satte seg ved siden av gutten som hadde ledd av ham.

Roy åpnet lunsjposen sin. “Vil noen av dere smake på litt armensk mat?”

De andre barna samlet seg da Roy pakket ut koftaen.

“Jeg vil smake litt”, sa gutten.

“Jeg også”, la en jente til. Roy sendte koftaen rundt slik at alle kunne smake. Så tok de alle en bit.

“Dette er kjempegodt!” sa gutten. “Hva kalles det?”

“Kofta”, sa Roy.

“Kult!” Gutten smilte. “Jeg heter John. Vil du leke i friminuttet?”

Roy kunne bare nikke med full munn. Moren hans hadde rett – de var alle Guds barn også! Og å dele hjalp ham å få venner likevel. ●

LAG DIN EGEN KOFTA Å DELE!

Bland **1 pund (0,5 kg) kjøttdeig av storfe eller lam**, **1 løk** (hakket), **1/4 cup (30 g) bulgur hvete eller brødsmuler**, **2 hvitløksbåter** og **1 teskje hver av spisskummen, malt koriander, paprika, kanel og salt**.

Rull blandingen til lange pølser, og stikk en metallspyd gjennom hver av dem. (Hvis du bruker trepinner, bløter du dem i vann i 30 minutter først.) Stekes ved 180°C i 20 minutter, eller til kjøttet er gjennomstekt.

